

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητάς ὄρ. Ν. Δ. 12.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.
Διὰ τὰ δημόσια γραφεῖα φρ. 20.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στήλων δραχμάς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ.

—ο—

Ὡς φοβερός ἡφαιστείου κρατὴρ, ἐκ-
κρηγνύμενος ἐξερεύγεται μὲν κατὰ
πρῶτον πυρφόρον χείμαρρον, εἶτα δὲ
συσσειῶν τὰ ὄρη καὶ κλονῶν τὰς ἀβύσ-
σους, ἀπειλεῖ καταστροφὰς τρομερὰς
καὶ ἀνατροπὰς φρικαλέας, οὕτως ὁ
ἀπὸ δέκα μηνῶν συνταράσσω τὴν
Θρακοελληνικὴν χερσόνησον πόλεμος,
ὑπερβὰς τὰ ἐν Ἐρζεγοβίνη καὶ Βοσνία
στενὰ αὐτοῦ ὄρια, εἰσερρῦη φοβερός εἰς
τὰ Μαυραβουὰ καὶ τὴν Σερβίαν ἀπει-
λῶν ἐκεῖθεν νὰ καταρρίψῃ μὲν τὸ κρά-
τος τῶν Ὀσμάνων, νὰ διαταράξῃ δὲ τὰ
ὄροθέσια τῆς Εὐρώπης καὶ μεταβάλλῃ
τὸν χάρτην τῆς.

Καὶ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἴστανται λαοὶ, εἴ-
τινες πρὸ πέντε περίπου αἰῶνων πρὸς
τὸν φοβερόν Μουράτ Α' ἐν Κοσσυφο-
πεδίῳ καὶ τὸν υἱὸν ἐκείνου Βαγιαζήτ
τὸν κεραυνὸν ἐν Νικοπόλει διαγωνι-
σάμενοι, ἀπόλεσαν τὴν ἐλευθερίαν αὐ-
τῶν καὶ ἔκτοτε ὑφίστανται τὰ δεινὰ
βαρβάρου δουλώσεως. Ἀφ' ἑτέρου δὲ
πορθητῆς ἄγριος, ὅστις πρὸ πέντε αἰώ-
νων ἀρπάσας τῶν λαῶν ἐκείνων τὴν
ἐλευθερίαν, διατελεῖ ἔκτοτε ἐν μέσῳ
αὐτῶν ἐστρατοπεδευμένος καὶ τὰ ἀγα-
θὰ αὐτῶν λυμαινόμενος. Ἀπέναντι δὲ
τῶν διαμαχομένων μερῶν ἴστανται
πάντες οἱ λοιποὶ ὡς τρίτοι, κατὰ τὰ
ἑαυτῶν μὲν συμφέροντα ἕκαστοι λέ-
γοντες, γράφοντες καὶ ἐνεργοῦντες,
μηδαμῶς δὲ τὸ αἰώνιον καὶ ἀπόλυτον
δίκαιον ἐν ὅφει λαμβάνοντες.

Τούτων δὲ ὁ μὲν χριστιανικώτατος
καὶ τῶν ἐπαναστάντων λαῶν ὁμό-
δοξος Τσάρος τῆς Ῥωσσίας δὲν δύ-
ναται ἢ νὰ ἦναι γνήσιος μὲν διάδοχος
τῶν πόθων τοῦ Ἰβάν Βασιλοβίτσ ὅστις
κατ' ἰδίαν καὶ ἀλλόκοτον σκέψιν θεω-
ρῶν τὴν Κων)πολιν ἀνήκουσαν τοῖς
Ῥώσοις, καὶ αὐτὸς τὴν κατάκτησιν
αὐτῆς ἐπεδίωξε καὶ τοῖς διαδόχοις αὐ-
τοῦ τοῦτο παρήγγειλεν, εὐσεβὴς δὲ τη-

ρητῆς καὶ αὐστηρὸς ἐκτελεστῆς τῆς
διαθήκης τοῦ μεγάλου Πέτρου, καθ' ἣν
ὀφείλει οὐ μόνον ἡ Ἀσία, ἀλλὰ καὶ
ἡ Εὐρώπη νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὴν οὐχὶ
τόσον ἐκπολιτιστικὴν δύναμιν τοῦ
Ῥωστικοῦ Πανσλαβισμού. Κατὰ συν-
έπειαν δὲ εἶναι ποσῶς ἀπίθανον ὅτι
ὑποκινεῖ ὁ Τσάρος καὶ διεγείρει καὶ
συγκρούει τοὺς πολεμοῦντας οὐχὶ βε-
βαίως εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν καὶ τὴν
εὐημερίαν τῶν χριστιανῶν ἀφορῶν
(διότι ἐλευθερίαν ὀφείλει πρῶτον νὰ χο-
ρηγήσῃ εἰς τοὺς ὑφ' αὐτὸν λαοὺς) ἀλ-
λὰ μᾶλλον ὑπὸ πνεύματος κατακτητι-
κοῦ ἐπιθυμῶν νὰ προσαρτήσῃ διὰ τοῦ
χρόνου καὶ τὴν Θρακοελληνικὴν χερ-
σόνησον εἰς τὴν ἀπειρον αὐτοῦ ἐπι-
κράτειαν, καίπερ οὖσαν τόσον εὐρείαν,
ὥστε οὐδέποτε ἐν αὐτῇ δύει ὁ ἥλιος.

Ὁ δὲ διάδοχος τῶν Ἀψοβούργων διὰ
τοῦ Ἀνδράσου ἀναγινώσκων τὰ ἀπο-
μνημονεύματα τῆς κοθόρου τοῦ Με-
τερνίχου πολιτικῆς, ποιεῖται μὲν ἀφ'
ἑνὸς τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν καὶ περι-
ποιεῖται παντοιοτρόπως τὸν Καίσαρα
τῆς Ἀρκτοῦ ἐκμεταλλεῦόμενον τὸ ὄ-
νομα τῆς προστασίας τῶν ἐν Τουρκία
λαῶν, προτιμᾷ δ' ὅμως νὰ διαιωνίζηται ἡ
δουλεία τῶν λαῶν τούτων, ἥμισυ ἐπι-
θυμῶν εἰς τὴν πλευρὰν τῶν ὑφ' αὐτὸν
Σλάβων, ἰσχυρὰν ἄλλην Σλαβικὴν ἐπι-
κράτειαν.

Ἐρχεται ἔπειτα ἡ Καρχηδῶν τῶν
νεωτέρων χρόνων ἡ κερδοσκοπὸς καὶ
ἐμπορικὴ Ἀλβίων, ἥτις κρατοῦσα τὰς
κλεῖς τῶν θαλασσῶν καὶ τῶν Ὀκεανῶν
τὰς παρόδους, καὶ ἐξαπλοῦσα τὴν κυ-
ριαρχίαν τῆς ἐπὶ 200 ἑκατομμύρια
λαῶν, δὲν ἱκανοποιεῖται ἐν τούτοις μέ-
χρις οὗ κατορθώσῃ νὰ κινήσῃ κατὰ βού-
λησιν τὴν οἰκουμένην ὅλην δι' ὧν κα-
τέχει στοιχείων δυνάμειος, τοῦ σιδή-
ρου καὶ τοῦ ἀνθρακός· καὶ ἥτις, δι-
καίως ἐπισείουσα τὴν Εὐρώπην τὴν Ῥωσ-
σοφοβίαν, νῦν μὲν κινεῖ Κριμαϊκοὺς
πολέμους, νῦν δὲ καταρρίπτει μονάρ-
χας καὶ ἀνεγείρει ἄλλους πρὸς περι-

στολήν τοῦ Ῥωστικοῦ κατακλυσμοῦ,
χωρὶς ὅμως ὑπὸ ἰδιοτελείας νὰ ἐξεύρη
καὶ ὑποστηρίξῃ τὰ μέσα, δι' ὧν ἠδύνα-
το νὰ ἐπέλθῃ τῶ ὄντι ἡ λύσις τοῦ Ἀ-
νατολικοῦ ζητήματος.

Ἐκτὸς τῶν Ἰταλῶν καὶ ἄλλων ἐ-
θνῶν, οἵτινες ἐνδιαφέρονται ἐν τῷ Ἀ-
νατολικῷ ζητήματι καὶ κινοῦνται με-
τὰ πολλῆς ζωῆς καὶ δραστηριότητος,
ἡ Ἑλλάς, ἥτις ὀφείλει νὰ πρωταγωνι-
στῇ συμφώνως πρὸς τὸν προορισμὸν
τῆς, προκειμένου περὶ τοῦ μεγα-
λείου καὶ τῆς δόξης τῆς, ἀπεναντίας
ἴσεται παραδόξως θεατῆς ψυχρὸς καὶ
ἀνάληγτος, ἐν ᾧ τὸ θέατρον ἀνοίγεται
ἐμπροσθεν αὐτῆς, ἡ σκηνὴ ἀναπετά-
νεται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῆς καὶ τὸ
φοβερόν δράμα ἐκτυλίσσεται ἐν τῇ χώ-
ρᾳ τῆς. Ἡ Ἑλλάς, ἥτις τεθεῖσα ὑπὸ
τῆς θείας προνοίας μεταξὺ τῶν ἡπεί-
ρων τοῦ παλαιοῦ κόσμου, προώρισται
νὰ χρησιμεύῃ τῇ ἑτέρᾳ διὰ τῆς ἑτέρας·
ἡ Ἑλλάς, ἥτις τὸν μὲν βαρβαρισμὸν
τῆς Ἀσίας ἀπειλήσαντά ποτε τὴν Εὐ-
ρώπην, ἀπέκρουσε μὲν ἐν Μαραθῶνι διὰ
τοῦ Μιλτιάδου, κατεπόντισε δ' ἐν Σα-
λαμῖνι διὰ τοῦ Θεμιστοκλέους· ἡ Ἑλ-
λάς ἥτις διὰ μὲν τοῦ Κίμωνος, τοῦ
Ἀγησιλάου, τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν
διαδόχων αὐτοῦ, προδιέγραψε καὶ προε-
χάραξε τὴν Μεγάλην ἰδέαν, διὰ δὲ τῆς
ἀποδοχῆς τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διὰ τῶν
Πατέρων καὶ τῶν Συνόδων, ὑπεστήριξε
καὶ ἠδραῖωσε τὸν Χριστιανικὸν πολι-
τισμὸν ἡ Ἑλλάς, ἥτις κατὰ τὸν Βυ-
ζαντινὸν ἑλληνισμὸν διὰ τοῦ Βελισσα-
ρίου, τοῦ Ἡρακλείου καὶ τῶν Ἰσαύ-
ρων ἀπέκρουσε τοὺς Πέρσας, τοὺς Ἀ-
ραβας καὶ τὸ Κοράνιον ἀπειλοῦντας
τὴν Εὐρώπην ἡ Ἑλλάς, ἥτις διὰ τῶν
Κομνηνῶν καὶ τῶν Παλαιολόγων ἀπέ-
δίωξε τοὺς ἄγριους Φράγκους ζητοῦν-
τας νὰ κατακλύσωσι διὰ τοῦ Γυεσκάρ-
δου, καὶ τοῦ Βοημούνδου τὴν Ἀνατο-
λήν· ἡ Ἑλλάς ἥτις διὰ τοῦ Κωνσταντίνου
καὶ τοῦ Σκενδέρμπεη ἀντέστη κατὰ
τῶν Τούρκων καὶ κατεβαλεῖ αὐτοὺς

πολλάκις, εἴτα δ' ἐπέσειν ἐνδοξον θῦμα ὑπὸ τὴν ἀκάθεκτον τῶν Γενιτσάρων ὄρμην καὶ ῥώμην· ἡ Ἑλλὰς ἦτις διὰ τοῦ Μπούα Γρίβα, τοῦ Μείτάνη, τοῦ Γερακάρη, τοῦ Λάμπρου, τοῦ Ἀνδρούτσου καὶ τοῦ Νικοτσάρα, οὐδέποτε ἐσυνθηκολόγησεν, ἀλλ' αἶψοτε διεμαρτυρεῖτο κατὰ τῶν Τούρκων· ἡ Ἑλλὰς ἦτις κατὰ τὸ 1821 συνταράξασα τὴν Γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἐγέννησε γίγαντας καὶ τιτάνες καὶ εἰς τὸ πείσμα τῆς ἱερᾶς συμμαχίας ὠκοδόμησε κυκλώπειον κράτος· ἡ Ἑλλὰς ἦτις μετὰ τὸ 1821 ἐφαίνετο προωρισμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πυρρὴν πολιτικῆς δυνάμεως καὶ εὐρωστίας εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς· ἡ Ἑλλὰς φεῦ! μὴ τυχοῦσα ἰθυπόρων ἀξίων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν πατέρων τῶν, καὶ δι' αὐτῶν τῆς τροχίας τῆς ἐξελθοῦσα, εἰς τοσοῦτον οἰκτράν περιήλθε θέσιν, ὥστε ἡ θεὰται ἐκστατικῆ καὶ ὑπὸ θάμβους κατεσχημένη, ἡ θέλουσα νὰ καλύψῃ τὸ αἶσχος, βαπτολογεῖ τραυλίζουσα καὶ ἀναδείκνυται πρόσωπον κωμικὸν καὶ γέλωτα ὀφλισκάνει.

Καὶ ἐντούτοις ὑπεράνω καὶ τούτων καὶ τῶν ἄλλων ἔθνῶν τῶν ἀντιθέτων καὶ ἀντιπάλων, ὑπεράνω τηλικούτων συγχρουομένων τῆς διπλωματίας καὶ τῆς πολιτικῆς συμφερόντων, ἴσταται ἡ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, ἀφ' ἧς ἐξαρτῶνται καὶ τὰ κράτη καὶ ἡ ἀνεξαρτησία· ἡ δεξιὰ δὲ τοῦ αἰωνίου τῆς ἐλευθερίας δωρητοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς ἀθλοθέτου βραβεύει αἶψοτε τοὺς λαοὺς, οἵτινες σὺν τῇ ἐπικλήσει τῆς προστασίας αὐτοῦ κινουσι καὶ τὴν χεῖρα αὐτῶν καὶ τὴν μάχαιραν.

Οἱ Ὀσμήνοι πορθηταὶ ἀπὸ 500 ἐτῶν ἐστρατοπεδευμένοι, ὡς εἰρηται, ἐν μέσῳ τῶν χριστιανικῶν χωρῶν, δὲν ἠδυνήθησαν οὐδὲ νὰ μεταδώσωσι τοῖς δορυαλώτοις οὐδὲ νὰ μεταλάβωσιν αὐτοὶ τῆς γλώσσης, τῶν ἠθῶν καὶ τῆς θρησκείας ἢ ἄλλης τινὸς ιδιότητος, ὅσαι φέρουσι τὴν ἀναγκαίαν μεταξὺ τῶν κατακτητῶν καὶ κατακτηθέντων ἀφομοίωσιν, καὶ νομιμοποιουσιν αὐτὴν. Ἐπομένως ὁ ἀγὼν, ὃν πρὶν μὲν ἤραντο οἱ Βόσνιοι καὶ οἱ Ἐρζεγοβίνιοι, ἤδη δὲ συνιμερίσαντο οἱ Μαυροβούνιοι καὶ οἱ Σέρβοι, εἶναι ἀγὼν ἰσρὸς, ἀγὼν ἀγίος, ἀγὼν ὁμοίος ἐκείνῳ, ὃν ἠγωνίσαντο οἱ Ἀμερικανοὶ κατὰ τῶν Ἀγγλων, οἱ Πολωνοὶ κατὰ τῶν Ῥώσων, οἱ Ἰταλοὶ κατὰ τῶν Αὐστριακῶν καὶ οἱ Ἕλληνας κατὰ τῶν Τούρκων. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος ἀδιάφορον τίνες καὶ πρὸς τίνα σκοπὸν οἱ ὑποκινήσαντες καὶ ὑποστηρίζοντες, ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου ἀγῶνος ὀφείλει νὰ φαίνηται τοῦλάχιστον εὐχόμενος πᾶν φιλελεύθερον ἄτομον ἢ ἔθνος, καὶ πρὸ πάντων ἡ Ἑλλὰς, ἦτις οὐ μόνον ὡς μήτηρ τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ καὶ διότι καὶ αὐτὴ ἄλλοτε περιήλθεν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον, καὶ νῦν τὰ πλεῖστα τῶν τέκνων αὐτῆς ὑπὸ τὸν ζυγὸν εἰσέτι στενάζουσιν. Ἐὰν δὲ ἀπόλεσεν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὴν πρω-

τοβουλίαν ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς ἐφ' ἧς ἦν προωρισμένη νὰ χρησιμεύσῃ ὡς τὸ Πεδεμόντιον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἀς αἰτιᾶται τὰ ἐλεύθερα αὐτῆς τέκνα τὰ διαβουκολήσαντα αὐτὴν ἐξ ἰδιοτελείας διὰ τῶν ἰδεῶν τοῦ μετασχηματισμοῦ, τῆς ἀποκεντρώσεως καὶ τῆς ἀναμορφώσεως, καὶ ἀς μὴ ἐκτίθηται ἐνώπιον τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου ὅτι οὐ μόνον ἀνίκανος κατέστη καὶ γελοῖα, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ φθόνου ταπεινὴ καὶ χαμαιζήλος. Ἄλλως, ὑπάρχει εἰσέτι καιρὸς μετανοίας καὶ σωτηρίας, ἀρκεῖ νὰ καταπέσῃ τὸ εἶδωλον τοῦ ἐγωῦ καὶ τῆς φιλοπρωτείας καὶ ἡ πολιτικὴ ἀρετὴ νὰ καταλάβῃ τὴν ἰδιοτέλειαν καὶ τὴν ἐμπάθειαν, ἦτις κατέχει τὰς ταπεινὰς φυγὰς τῶν Ἑλλάδι πολιτικῶν.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.
—
ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΕΚ ΚΩΝ)ΛΕΩΣ.

Πολυάριθμοι ἐθελονταὶ ἐστρατολογήθησαν, ἐξ ὧν καὶ τινες Χριστιανοί. Ὀδηγίαι τῆς κυβερνήσεως, σταλεῖσαι εἰς τοὺς διοικητὰς τοῦ στρατοῦ, ἐντέλλουσι ὅπως μεταχειρισθῶν τοὺς ἐθελοντὰς ὡς τακτικοὺς καὶ νὰ ἐπαγρυπνοῦν ὅπως οἱ ἐθελονταί, καὶ ὁ τακτικὸς στρατὸς, εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Σερβίαν, φυλάττωσι τὰ καθήκοντα τῆς φιλάνθρωπικῆς πρὸς τοὺς εἰρηνικοὺς κατοικοὺς τῶν ἐπαναστατημένων μερῶν. Ὁ Σουλτάνος καὶ ἡ μήτηρ του συνεισέφερον 20,000 λίρας διὰ τὸν πόλεμον.

Ἡ Σερβία ἔδωκε τῇ Αὐστρίᾳ πάσας τὰς αἰτηθείσας παρ' αὐτῆς ἱκανοποιήσεις ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τοῦ ρουμουλκοῦ Σιτζας. Θέλει ἀνκαλιεῖσι τὸν Διοικητὴν.

Ἡ Σερβία ἐπίσης θέλει δημοσιεύσει τὴν δήλωσιν τῆς αἰτηθείσης συγγνώμης.

Οἱ Σέρβοι ἐκυρίευσαν τὸ Maligi sinik. Συγκρούσει τινες ἀπέβησαν ὑπὲρ τῶν Σέρβων· ἕτεροι ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Οἱ ἐπαναστάται ἀπέκλεισαν τὴν ὁδὸν τοῦ Κλέκ. Ἐν Ῥεῖστατ ἀπερασίσθη ἡ μὴ ἐπέμβχαις.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ.
(Ἐκ τῆς Νέας ἡμέρας)

Βιέννη, 24]6 ἰουλίου.— Ἡ Πόλις δὲν ἀναγνωρίζει τοὺς Σέρβους καὶ Μαυροβούνιους ὡς ἐμπολέμους.

Βιέννη, 25]7 ἰουλίου.— 1500 Μιρδίται ἔδραξαν τὰ ὅπλα κατὰ τοῦ Μαυροβούνιου.— Μεταξὺ τῶν καθολικῶν τῆς Βοσνίας ἐκδηλοῦται ζωηρὰ ἀντίδρασις κατὰ τῆς σερβικῆς κατακτήσεως. Προτίθενται νὰ ἐπικαλεσθῶσι τὴν ἀρωγὴν τῆς Αὐστρίας.

Ζάρα, 24]6 ἰουλίου.— Οἱ μετὰ τῶν Μαυροβούνιων συμμαχῆσαντες Ἀλβανοὶ ἐκυρίευσαν κατὰ τὴν ἐγγὺς τῆς Ποδγορίτσας συμπλοκὴν 800 ὅπλα. Ὁ ὀπλαρχηγὸς τῶν Μιρδιτῶν Πρέγκολας διωρίσθη ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος Νικολάου γερουσιαστής.

Λιμβέρην, 24]6 ἰουλίου.— Κατὰ τηλεγράφημα τῆς πολωνικῆς ἐφημερίδος «Δξιόνι» συνεκεντρώθη παρὰ τὰ σύνορα

σῶμα ἐκ πεντηκοντακισχιλίων Ῥώσων μετὰ πολυαριθμῶν τηλεβόλων.

Κετίγγη, 24]6 ἰουλίου.— Ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος ἐπεθεώρησεν ἐν Βανιάνι τὰ μαυροβουνιακὰ καὶ ἐρζεγοβινιακὰ στρατεύματα. Οἱ Ἐρζεγοβίνιοι διηρέθησαν ὡς οἱ Μαυροβούνιοι εἰς τάγματα καὶ ἔλαβον νέα ὅπλα. Ὁ λαὸς ὑποδέχεται πανταχοῦ τὸν ἡγεμῶνα ἐνθουσιωδῶς κρᾶζων. «Ζήτω ὁ ἡμέτερος Κνάζης!» Σήμερον ὁ ἡγεμὼν ἀφίχθη εἰς Γάτσκον, ἐνθα εἶναι κεχαρακωμένος ὁ ἐχθρὸς.

Εἰς ἰταλικά φύλλα γράφουσιν ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Ἰταλίας ἀπήθυσεν εἰς Ἀθήνας διακοίνωσιν, δι' ἧς συνιστᾷ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει τὴν πολιτικὴν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς οὐδετερότητος. Ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ εἰδησις αὕτη, ὁ ἐντιμὸς Κ. Μελέγερης ἐματαιοπύνησεν. Ἡ Ἑλλὰς ὁ ἀτρήσῃ τὴν πολιτικὴν «τῆς εἰρήνης καὶ τῆς οὐδετερότητος», οὐχὶ διότι θέλουσι τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια, ἀλλὰ διότι ἡ πρὸ δεκαπενταετίας κυβερνώσα τὸν τόπον συμμορία ἐσπατάλησε κακῶν κακῶς τοὺς πόρους τοῦ κράτους, ἐξέλυσε τὰς ἐθνικὰς δυνάμεις, ἐταπεινώσε τὸ πανελλήνιον φρόνημα καὶ κατέστησε τὴν Ἑλλάδα, τὴν περιλάλητον Ἑλλάδα τοῦ 1821, ἐξουθένημα ἔθνῳ. (Ἐκ τῆς Νέας ἡμέρας)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ἄριθ. 1852.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Ο
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΩΣ
Διακηρύττει, ὅτι

Ἀναθεωρηθέντος τοῦ μητρώου τῆς Ἐθνοφυλακῆς τοῦ ἡμετέρου Δήμου, ἐκτίθεται τοῦτο, συμφώνως τῷ Νόμῳ ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ ἐπὶ δέκα καὶ πέντε ἡμέρας ἀπὸ σήμερον 24 ἰουλίου μέχρι τῆς 7ης ἰδίου καὶ ἀπὸ τῆς 8ης ὥρας π. μ. μέχρι τῆς 3 μ. μ. ἐκάστης ἡμέρας, καὶ προσκαλοῦνται πάντες οἱ ἔχοντες τὸ δικαίωμα τοῦ Ἐθνοφυλάκος νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ καὶ λάβωσι γνώσιν αὐτοῦ, ἐπεὶ ἡκαστὸς δὲ ὅσας ἔχωσιν τυχόν, ἐνοστάσει ἢ παράπορα κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ἀνικάνων ἢ παραλείψεως ἰκανῶν ἐντὸς τῆς ταχθείσης ἀνωτέρω προθεσμίας.

Ἐν Ἐρμουπόλει 2 Ἰουλίου 1876.
Ὁ Δήμαρχος
Δ. ΒΑΦΙΛΑΔΑΚΗΣ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὸ βασιλικὸν ζεῦγος τῆς Ἑλλάδος ἀνεχώρησε τὴν τετάρτην ἐκ Κοπεγγάγης, διευθυνόμενον εἰς Παρίσιους καὶ Λονδίον. Λέγεται ὅτι ἐνεκεν τῶν πολιτικῶν περιστάσεων ὁ βασιλεὺς Γεώργιος, ἐπιγόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας, θ' ἀναβάλῃ τὴν εἰς Πετροῦπολιν ἐπίσκεψιν εἰς ἄλλην εὐκαιρίαν, θὰ συναντηθῇ δὲ μόνον ἐν Γερμανίᾳ μετὰ τοῦ μεγάλου δούκῃ διαδόχου τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς μεγάλῃς δούκισσῃς Ἀγάμης.

— Το εκ Κων]πόλεως τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καταπλεύσαν εἰς τὴν πόλιν, ἡμῶν Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιο ἐφερὲν, καθ' ἃ ἡκούσαμεν ἐκ στόματος τοῦ καταλυματίου Στεφάνου Σέρβου, ἐπτακοσίου ἐβδόμηκοντα ἑξ Μαυροβουνίου, ὃν ἀρχηγὸς μὲν ἦτο ὁ συνταγματάρχης Πέσοβιτς καὶ ὑπαρχὸς ὁ ἀντισυνταγματάρχης Βούκος, ἀμφότεροι Μαυροβούνιοι διαπρέψαντες εἰς τὸν κατὰ τῆς Τουρκίας πόλεμον τῷ 1862. Μεταξὺ ὅμως τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν ἦσαν καὶ πολλοὶ Βούλγαροι, Βόσνιοι, Ἑρζεγοβίνιοι, Σέρβοι καὶ τινες Ρουμῶνοι καὶ Ἕλληνες, ὃν δύο ἄθλιοι ἐξεληθόντες τοῦ ἀτμοπλοίου, ὡς ἐφθασεν ἐνταῦθα, ἐλιποτάκτησαν. Ἐκ δὲ τῶν Σέρβων 20 περίπου ἦσαν ἀξιωματικοὶ τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὴν ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπαναστασιν ἐνδεδομένοι ὡς Μαυροβούνιοι ὅπως μὴ ἐμποδισθῶσιν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς κυβερνήσεως ἀποδιβαζόμενοι εἰς Κάνταρον.

Τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν πάντων σχεδὸν καλῶς ἐνδεδομένων ὑψηλῶν τῶν πλείστων τὸ ἀνάστημα, ζωηρῶν καὶ ῥωμαλέων πολλοὶ ἐξεληθόντες τοῦ ἀτμοπλοίου περιῆλθον τὴν ἀγορὰν ἡμῶν καὶ διηγήθησαν πολλὰ καὶ περιέργα. Καθ' ἃ δ' ἡκούσαμεν ἐκ τῆς ὀμιλίας τινῶν ἐξήχηθη ὅτι ὁ ναῦλος αὐτῶν ἐπληρώθη ὑπὸ τῆς ἐν Κων]πόλει Ῥωσικῆς πρεσβείας. Κατόπιν ἐρρήθη ὅτι τινες ἐξ αὐτῶν ἐπανεληθόντες οἰνοβαρεῖς εἰς τὸ ἀτμόπλοιο, συνεπλάκησαν κατὰ τὸν ἀπόπλου ἀνταλλάξαντες μάλιστα καὶ τινὰς πυροβολισμούς.

— Ἐξεδόθη τὸ τέταρτον φυλλάδιον τοῦ ἐν Ζακύνθῳ ἐκδομένου περιοδικοῦ «Κορόνη» ἐπίσης καὶ τὸ πέμπτον τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἐν Ἀθήναις φιλολογικοῦ συλλόγου «Βύρωνος» ὡς καὶ τὸ ἑβδομὸν φυλλάδιον τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδομένου περιοδικοῦ «Ἀθηναϊδος».

— Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀφίκετο ἐκ Κύθου ὁ Νομάρχης Κυκλάδων κ. Κρεββατῆς μετὰ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ. Παρρηθεῖς δὲ εἰς τὴν ἐναρξίν τῶν δημοσίων ἐξετάσεων τῆς ἐνταῦθα ἱερατικῆς Σχολῆς, πολλὰς ἀπηύθυνα πρὸς τοὺς μαθητὰς τῆς ἀνωτάτης τάξεως ἐπὶ τῶν μαθημάτων ἐρωτήσεις. Εὐχαριστηθεῖς δὲ ἐξέφρασε τῷ κ. Διευθυντῇ τῆς Σχολῆς τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ διὰ συντόμου καὶ καταλλήλου προσλαλιῆς.

— Προχθὲς τὴν νύκτα ἀνάψαντα φρύγανα ἔξωθεν τοῦ περιβόλου τοῦ ἐργοστασίου τῆς Ἑλληνικῆς ἀτμοπλοίας ἠπέλιξαν πυρκαϊάν, ἣτις ἐμελλε μεγάλας νὰ λάβῃ διαστάσεις εἰ μὴ ἀπεσβέννυτο ἐγκαίρως τὰ κειόμενα.

— Ὡσαύτως τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐν τῷ ὄψοπωλείῳ τοῦ Γ. Καλμούκου ἐζήγισεν τις περὶ τὴν μίαν ὁκτὼ πυρίτιδος θελήσαντος δὲ τινος νὰ ἀστευθῆ καὶ τὸ σιγάρον αὐτοῦ πλησιάζαντος, ἀνεφλέγη ἡ πυρίτις καὶ κατέκαυσε τοῦτόν τε καὶ ἐκείνους, τοὺς μὲν δύο ἐπικινδύνως ἀκινδύνως δὲ τὸν ἄλλον.

Εἶναι δὲ παντὸς ἐπαίνου ὑπερτέρα ἡ προθυμία μεθ' ἧς ἔδραμον εἰς τὸν τόπον τῶν ἀνωτέρω συμβάντων, καὶ ἡ δραστηριότης μεθ' ἧς ἐνήργησαν, ὅτε ταγματάρχης τῆς ἐνταῦθα χωροφυλακῆς κ. Λέκας καὶ ὁ μοιραρχὸς κ. Βουδούρης, ἄνδρες τὸ καθήκον αὐτῶν μετὰ ζήλου σπανίου ἐν ταῖς σημεριναῖς περιστάσεσιν ἀείποτε ἐκτελοῦντες.

Ἀφορμὴν δὲ λαμβάνοντες ἐκ τῶν ἀνωτέρω δυστυχημάτων ἐπικλούμεθα τὴν

προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν καὶ πρὸ πάντων τοῦ κ. Νομάρχου, ὅπως ληφθῶσι τὰ ἀναγκαῖα προφυλακτικὰ μέτρα, διότι, ὡς λέγεται, ἐν μὲν τῇ ἀγορᾷ μέγισται ποσότητες πυρίτιδος καὶ πετρελαίου ὑπάρχουσιν, ἐν δὲ τῇ πυριταποθήκῃ περὶ τὰς 1000 ὀκάδας δυναμίτιδος δυναμένης νὰ ἀνατρέψῃ δίκην ἡραιστείου τὴν Σύρον!! Ὡσαύτως ἐπαινοῦντες καὶ τῶν πυροσβεστῶν τὴν προθυμίαν, συνιστῶμεν ὅτι καλὸν εἶναι ν' αὐξήθῃ ὁ ἀριθμὸς τῶν.

— Ὅτι ἀνήγγειλεν ἡμῖν τηλεγραφικῶς ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἡδὴ ἑβδομάδος τηλεγραφικῶς ὁ ἀνταποκριτὴς, γράφει ἡ «Νέα ἡμέρα» ἐβεβαιώθη. Ἀληθῶς, κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τοῦ Μιλάνου ἐκ Βελιγραδίου, παρέστησαν εἰς τὴν ἀποβάθραν οἱ πρόξενοι τῆς Ῥωσίας καὶ τῆς Γερμανίας εὐχηθέντες αὐτῷ καλὸν κατεῦδον καὶ εὐτυχῆ ἐπάνοδον. Ὁ Γερμανὸς πρόξενος δικαιολογεῖται νῦν λέγων ὅτι εὐρέθη αὐτόθι ταχαίως.

— Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Δανίας ληφθείσας ἐπιστολάς, τὸ μόνον εἰς τὴν Α. Μ. τὸν βασιλέα ἀπολειφθὲν ἐκ τῆς ἀσθενείας λείψανον, ἦτο μικρὰ τις ἀδυναμία εἰς τοὺς πόδας, καθ' ἑκάστην ἐλαττωμένη ὡστε ἠλπίζετο παρὰ τῶν ἰατρῶν ἡ ἐντελής τῶν δυνάμεων αὐτοῦ ἀνάληψις ἐντὸς ὀκτώ ἡμερῶν.

— Ἡ ἀνασκαφὴ περὶ τὴν ἀκρόπολιν ἐξακολουθεῖ φέρουσα εἰς φῶς πολὺ τιμὰ ἀρχαιολογικὰ κειμήλια.

— Ἡ κυβερνήσις ἀπεφάσισε τέλος νὰ ἀγοράσῃ ὄπλα ἐκ τῶν πωλουμένων ἐν Βερολίνῳ Σάσεπῶ. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀποτελουμένην ἐκ τῶν κ. κ. Μάνου, Σαπουντσάκη, Πουρνάρᾳ ἐστάθησαν 400,000 φράγκων, ὅπως χρησιμεύσωσιν εἰς ἀγορὰν ὀπλων (πρὸς 173) φράγκων τὸ ἓν) καὶ πολεμοφοδίων. Περὶ ἀγορᾶς τηλεβόλων οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφίση. Εὐπρόσδεκτος ὅμως προσφορὰ ἐγένετο ἐκ Βαυαρίας.

— Κατέπλευσεν εἰς Πειραιᾶ τὸ ῥωσικὸν θωρηκτὸν «Πέτροπαυλόσκη», ὑπὸ τὴν διοίκησιν τοῦ ὑποναυάρχου Φεδορόσκη.

— Τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργείου θέλει ἔχει ὁ πρωθυπουργὸς κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἐπὶ τῆς δικαιοσύνης ὑπουργοῦ.

— Ἐν Καλάμαις συνελήφθησαν, πλείστοι ἔνορκοι κατηγορούμενοι ὡς δωροδοκηθέντες.

— «Μανθάνομεν ὅτι συνενόησις ἐγένετο μετὰ τῆς ἀγγλικῆς καὶ ἰταλικῆς κυβερνήσεως διὰ τὴν ἐξαπυστολὴν στρατευμάτων εἰς Ἀνατολὴν ἐν περιπτώσει ἀνάγκης μέσον Βρεντησίου. Ὡς ἐκ τῆς συνενόησεως ταύτης, ὁ στρατηγὸς σὶρ Γάρνερτ Οὐόλσελεύ ἐπεσκέψατο ἐσχάτως τὴν Κέρκυραν καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς παλαιούς στρατώνας τῆς νήσου ὅπως ἴδῃ ἂν ἦναι δυνατὸν ν' ἀποβῶσι κατοικήσιμοι, τῇ ἀδείᾳ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, διὰ 35,000 ἀνδρας».

Τὴν εἰδησιν ταύτην ἀναγράφοντες δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ ἐκφράσωμεν δισταγμὸν τινα καὶ νὰ μὴ θεωρήσωμεν αὐτὴν τοῦλάχιστον πρόωρον. Ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὅσον δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν, οὐδεμίαν τοιαύτην συνενόησιν φαίνεται γενομένην. Ἡ διαίρεσις τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκοῦ πολέμου δὲν καθωρίσθη εὐρίσκόμεθα εἰσέτι εὐτυχῶς εἰς τὴν ἐποχὴν τῶν βολεδοσκοπήσεων ἄλλως, ἐὰν αἱ συμμαχίαι ἦσαν ἤδη καθωρισμέναι, ὁ πόλεμος δὲν θὰ ἦτο πλέον ἐνδεχόμενον ἀλλὰ γεγονός.

— Ἀπέναντι τῆς διαγωγῆς τῆς Σερβίας κερυξάσης τὸν πόλεμον ἄνευ δικαιολογημένης τοῦλάχιστον αἰτίας ἡ Ὑψ. Πύλη, λέγει ὁ «Νεολόγος» Κων]πόλεως, ἔλαβε τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ μὴ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἐμπόλεμον τὴν ἡγεμονίαν ταύτην, ἣτις μὴδαμῶς παραβλαβείσης τῆς αὐτονομίας αὐτῆς ἀνέλαβε τὴν ἐνοπλον ὑπεράσπισιν ἄνταρτῶν ἐπομένως περιέπεσε καὶ αὐτὴ εἰς ἀνταρσίαν. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ πιθανὴ φαίνεται ἡ χθὲς δημοσιευθεῖσα ὑπὸ τῆς Σταμποῦλ σπουδαιότητα εἰδησις ἔχουσα οὕτω.

« Ἡ Πύλη ἐθέσπισε, φαίνεται, τὴν ἐκθρόνισιν τοῦ ἡγεμόνος Μιλάνου. Ἡ ἀπόφασις αὕτη μέλλει ν' ἀνακοινωθῇ εἰς τὰ εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια. Τὰ ὑποχρόνια προκήρυξις γνωστοποιούσα εἰς τὸν σερβικὸν λαὸν τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὁ ἀναγγέλλῃ εἰς αὐτὸν ὅτι δύναται νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν νέου ἡγεμόνος».

Εἶπομεν ὅτι ἡ εἰδησις αὕτη φαίνεται πιθανή. καθ' ὅσον ὁ ἡγεμὸν Μιλάνος παρὰ τὰ ὑπὸ τῶν συνθηκῶν ἐπιβαλλόμενα καθήκοντα τῆς ὑποτελείας πρὸς τὴν κυρίαρχον δυνάμιν, χωρὶς ν' ἀπειλήται ἡ αὐτονομία τῆς ἡγεμονίας αὐτοῦ, δικαίως εἶναι ἤδη ἐκπαυτος τῆς ἀρχῆς ὑπὸ τὴν ἐποψὴν τῶν διεθνῶν συνθηκῶν. Ὁ ἡγεμὸν Μιλάνος ἔχει διπλᾶ καθήκοντα καὶ πρὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν κυρίαρχον δυνάμιν καὶ διὰ μὲν τὰ πρῶτα ὑπέχει εὐθύνην πρὸς τὸν λαὸν, ὅστις, μὴδαμῶς ἀναιμιγνυμένης τῆς κυρίαρχου αὐτῆς, δύναται νὰ βίβῃ αὐτὸν, διὰ δὲ τὰ δεύτερα εὐθύνεται πρὸς τὴν Πύλην, ἣτις ἐπίσης, οὐδενὸς ἀγαμιγνυμένου, δύναται νὰ κηρύξῃ αὐτὸν ἐκπτωτον ἐὰν παραβῇ αὐτὰ. Μεθ' ὅλα ταῦτα ἡ ἀπόφασις τῆς Ὑψ. Πύλης, ἐὰν ὑποτεθῇ ἀληθής, δύναται ἴσως νὰ παράσχῃ ἀφορμὰς καὶ προφάσεις, ἃς ἔλαβε θεθαίως ὑπ' ὄψιν ἡ Ὑ. Πύλη καὶ καθ' ὧν παρεσκεύασε τὴν δέουσαν ἀπάντησιν.

— Ἀναγράφομεν ἐκ τοῦ «Ἀνατολικοῦ Κήρυκος» τὴν ἐπομένην εἰδησιν.

— Κατὰ τὴν «Ἐφημερίδα», διὰ τοῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καταπλεύσαντος γαλλικοῦ ἐμπορίστῃσαν ἀρκετοὶ Ἴπποι, ὃν τινες ὠραιότατοι, ἀγορασθέντες ὑπὸ τοῦ κ. Τσέρνοβιτς διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ βασιλικοῦ σταύλου.

— Τὸ ἐνταῦθα κακουργιοδικεῖον ἐπεραίωσε τὰς ἐργασίας του. Δημοσιογραφικὸν δὲ καθήκον τελούντες δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸν ζῆλον, τὴν ἱκανότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην κατὰ τὰς συνεδριάσεις καὶ πᾶσαν ἄλλην δικαστικὴν ἐργασίαν ἢ ἀνεπτυξάν οἱ κ. κ. Σύμβουλοι ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἱκανοτάτου καὶ δικαιοτάτου προέδρου κ. Β. Παπαδοπούλου καὶ τῶν ἀναπληρωτικῶν προέδρων κ. Ι. Ναούμης, Π. Τραμουντάνα.

Βεθαίως δὲ παρὰ πᾶσι τοῖς εὐνομούμενης ἔθνεσι καὶ ἐν αὐτῇ ἄλλοτε τῇ Ἑλλάδι ἡ ἀρετὴ ἡμεῖς τε καὶ ἐνεψυχοῦτο, διὰ τοῦ ἐπαίνου καὶ τῆς προαγωγῆς τῶν ἀγαθῶν ὑπαλλήλων ἢ τοῦλάχιστον διὰ τῆς διατηρήσεως αὐτῶν ἐν τῷ βλημῷ καὶ τῇ θέσει τῶν.

Ἀλγερινὴν κατὰ συνέπειαν προῤξένησεν ἐντύπωσιν ἢ μετὰ τὸ πέρασ τῶν ἐργασιῶν τοῦ Κακουργιοδικεῖου ἄνευ λόγου ὑπηρεσίας ἢ ἄλλης τινὸς εὐπροσώπου ἀφορμῆς ἐντεῦθεν εἰς Κέρκυραν μετᾴθεσις τοῦ κ. Τραμου-

τάνα, όστις καθ'όλην τήν ένταύθα διαμονήν αυτού έν τε ταίς ιδιαιτέραις διατριβαίς και τοίς κύκλοις και έν τή δημοσίᾳ αὐτοῦ λειτουργίᾳ, έπεδείξατο νοημοσύνην και λόγου δόνημιν και έπιστημονικήν αξίαν και, τότε νυν σπανιώτερον, παρησίαν και φρόνημα και άνεξαρτησίαν χαρρακτικῆς.

— Προχθές έόρτασαν έν τῷ ναῷ τῆς Κοιμήσεως οί άλιεῖς και οί ίχθυοπόλα: πρὸς τιμήν τῶν άγιῶν Ἀποστόλων, οἵτινες ἦσαν κατά τὸ ρῆμα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν άλιεῖς ανθρώπων. Ἐὰ δὲ πρὸς τήν έορτήν διαπανηθέντα εἰσπράχθησαν έν τοῦ εἰσοδήματος τῆς άλιείας μιᾶς ἡμέρας καθ' ἣν χαλάσαντες τὰ δίχτυα και έπικαλεσάμενοι, ὡς βεβαίους, τοὺς άγίους, συνέλαβον πλῆθος ίχθύων πεσόντων ὡς έν θαύματος έν τοίς άμφιβλήστροις αὐτῶν.

— Ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης συνεστάθη «Χριστιανική έμπορικὴ λέσχη» φιλοκάως κοσμουμένη και διά πνευμάτων έφημερίδων και άλλῶν συγγραμμάτων άδιαλείπτως πλουτιζομένη. Εἰς ταύτην δὲ φοιτᾷ δ έν Ῥεθύμνῃ χριστιανικός κόσμος αξιέπαινος διά τήν τάσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν πολιτισμὸν και τήν πρόοδον.

— Ἐν Ῥεθύμνῃ τῆς Κρήτης ὡσαύτως ἤρξαντο τήν παρελθούσαν Κυριακήν αἱ έξετάσεις τοῦ Ἑλλήν. Σχολείου, ὃ δὲ Σχολάρχης κ. Εὐθύμιος Βερνάρδος έξερώνησε λόγον λαμπρὸν κατά τήν έναρξιν, παρόντος τοῦ Πασσά τοῦ Μουαβίνου Ἰκκώβου Ἐμμανουκλίδου. Ἐκ δὲ τῶν έξετασθέντων μαθητῶν έδείχθη, καθ' ἃ γράφουσιν εκείθεν, ὅτι τὸ έν λόγω σχολεῖον άνταποκρίνεται εἰς τε τὰς δατάνας τῆς κοινότητος, και τοὺς κόπους τῶν διδασκόντων ἤτοι τοῦ εἰρημένου Σχολάρχου και τῶν διδασκάλων κ. Μ. Δερμητζάκη, Σ. Ψαρουδάκη, και Ν. Βερνάδου, οἵτινες πάντες εἰσιν αξιέπαινοι διά τὸν ζῆλον και τήν έπιμέλειαν αὐτῶν.

— Διερχόμενος διά Σεμενδρίας, ὃ πρίγκηψ Μιλάνος εἶπε πρὸς τὸ συνηθροισμένον πλῆθος «Ἄδελφοί! Ἡ ὥρα εἰσήμικεν. Ἐκαστος Σέρβος ὀφείλει νά έπιτελέσῃ τὸ καθήκον του, πεποιθώς έπί τὸν Θεόν, έπί τὸ δίκαιον τοῦ ἡμετέρου άγῶνος και έπί τήν ἡμετέραν γενναϊότητα. Σύνημα ἡμῶν έστω Ἐλευθερία ἢ θάνατος!»

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

—ο—

Μόλις προχθές έλήφθησαν ὀπισσοῦν άκριβεις εκθίσεις περὶ τῶν πρώτων μεταξὺ Τούρκων και Σέρβων μαχῶν. Πρὸς άνατολάς άληθῶς οἱ Τούρκοι κατήγαγον τήν πρώτην ἡμέραν λόγου αξίαν έπιτυχίαν. Διαβάντες τὸν Τιμόκ έπέτίθησαν κατά τῶν Σέρβων και κατόρθωσαν νά κυριεύσωσι ὄχυράματά τινα. Ἡ μάχη δὲν υπῆρξεν ὅμως ὅσον ἠδύνατό τις νά υποθέσῃ εκ τῶν τουρκικῶν δελτιῶν κρίσιμος και φοινική. Τὰ σερβικά στρατεύματα ὑπὸ τὸν συνταγματάρχην Λεσγένιε άνήρχοντο εἰς 14,000 άνδρας και συνέκειντο εκ 4 ταγματῶν έθελοντῶν, 4 ταγματῶν έθνοφρουρῶν τῆς ὑπομοιραρχίας Κουλάζεβατς, 4 ταγματῶν τῆς ὑπομοιραρχίας Ὀραγέικας, 6 ταγματῶν τῆς ὑπομοιραρχίας Κρατίας, 3 κανονοστοιχιῶν μετά 24 τηλεβόλων, 5 ἑλῶν τοῦ τετάρτου ἑπιικού συντάγματος και 3 λόγων τοῦ τετάρ-

τάτου γματος τοῦ μηχανικοῦ. Ὁ ὑπὸ τῶν Ὀσμάν πασσᾶ: τουρκικός στρατός συνεποσοῦτο εἰς 25,000 άνδρας και συνέκειτο εκ 44 ταγματῶν, εκ ὧν 26 τοῦ πεζικοῦ τῆς γραμμῆς, 4 ἑλῶν σπαχῶδων, 1 τάγματος άτάκτων ἑπιέων και 36 τηλεβόλων τοῦ συντάγματος τοῦ πυροβολικοῦ τῆς Ῥωμυλίας. Οἱ Σέρβοι καυχῶνται ὅτι τὸ πυροβολικὸν τῶν άνεδείχθη ὑπέρτερον τοῦ τῶν Τούρκων. Ἐκτοτε ὁ Ὀσμάν πασσᾶς δὲν κατόρθωσε νά προχωρήσῃ οὔτε κατά βῆμα. Τὸ Ζαϊκάρ, στρατιγηκῶς σπουδαία θέσις, εὑρίσκεται πάντοτε έν ταίς χερσὶ τῶν Σέρβων ὃ δὲ Λεσγιάνιν, έρωτηθεὶς τηλεγραφικῶς ὑπὸ τοῦ Τσερνάγεφ έπῆ άνάγκην έπικουρίας, άπήντησεν ὅτι άποκρούει ἤδη μόνος πάσας τὰς έπόδους τῶν Τούρκων και ὅτι ἠνάγκασεν αὐτοὺς νά διαβῶσιν αὔθις τὸν Τιμόκ και νά επανέλθωσιν εἰς τὰ χαρρακώματά των. Πρὸς δυσμᾶς ὃ Ἀλιμπιτε έξακολουθεῖ έτι κανονοβολῶν τήν Βγελίαν, ἥς ἡ άλωσις δὲν έπεβεβαιώθη έτι. Ἐναντιρρήτους έπιτυχίας κατήγαγεν ἄχρι τοῦδε μόνῃ ἡ ὑπὸ τὸν Τσερνάγεφ νοτιᾶ στρατιά, ἥς ἡ πρὸς τὰ πρόσω πορεία κατέπληξε τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον. Οὐδεὶς έπίστευεν ὅτι οἱ Σέρβοι εἶχον άρκούσας δυνάμεις, ὅπως καταλίπωσι μὲν ἰσχυρὸν έπιτηρητικὸν σώμα ενώπιον τῆς Νύσσης, χωρήσωσι δὲ μετά τρισμυρίων τοῦλάχιστον άνδρῶν πρὸς τὸν Αἰμόν. Τὸ «Frendenblatt», έφημερίς οὐχί λίαν τρυφερῶς διατεθειμένη πρὸς τὸν σλαβικὸν άγῶνα, γράφει: «Ἡ στρατηγική κίνησις τοῦ Τσερνάγεφ εἶναι εἰς άκρον τολμηρά» έπαίνου δὲ και τιμῆς αξίως εἶναι άληθῶς ὃ στρατηγός, ὅστις μετ' άγυμνάστου στρατοῦ άπεπειράθη έπιτυχῶς οὕτω παρασκευιδυνευμένην παράκαμψιν ενώπιον έχθρικοῦ στρατοῦ, έρειδομένου έπί ὄχυροῦ στρατοπέδου. Ἡττωμένη, ἡ σερβική στρατιά θά διέτρεχε βεβαίως τὸν κίνδυνον νά περιζωσθῇ πανταχόθεν και νά καεστραφῇ. Ἐχρι τοῦδε ὅμως, οὐ μόνον δὲν ήττήθη, αλλά και προοδεύει άπαύστως. Ὁ Τσερνάγεφ βαίνει νυν πρὸς τὸ Πιρότ. Ἐάν στερεωθῇ αὐτόθι και καταγάγῃ σπουδαίαν τινά νίκην κατά τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ, δν θ' άντιτάξῃ ὃ Ἀβδούλ Κερίμ, ἡ θέσις τῆς κυρίας δυνάμειος τῶν Τούρκων θά καταστῇ κρίσιμώτατη».

Τὰς τολμηρὰς κινήσεις τοῦ Τσερνάγεφ διηυκόλυσε βεβαίως μεγάλως ἡ άνεξήγητος άποαξία τοῦ έν Νύσση τουρκικοῦ στρατοῦ, μηδένα έπιχειρήσαντος ἄχρι τοῦδε άντεπερισπασμὸν.

Ἐάν μὴ έπέλθῃ άπρόοπτός τις άντιπερισπασμὸς, οἱ Σέρβοι ὑπολογίζουσιν ὅτι ὃ Τσερνάγεφ έσται εντός ὀκτώ μὲν ἡμερῶν εἰς Σοφίαν, εντός δὲ 15—20 ἡμερῶν εἰς Φιλίππουπολιν. Ὅπισσώποτε εντός τῆς προσεχούς έβδομάδος περιμένεται στρατιωτικὸν τι συμβάν, εκ εκείνων, δι' ὧν κρίνεται ἡ εκβασίς μιᾶς ὄλης εκστρατείας. Τῶν ἄχρι τοῦδε στρατιωτικῶν ενεργειῶν τὸ σπουδαιότατον πόρισμα ὅτι οἱ Σέρβοι έθνοφρουροὶ δὲν διεσκορπίσθησαν εὐθὺς μετά τήν πρώτην συμπλακήν τῆδε κάκιστε, ὡς έφαντάζοντο πολλοὶ έν Εὐρώπῃ ὅτι άνθίστανται έρρωμένως ὑπὸ τὸ έχθρικὸν πῦρ και ὅτι εἶναι εκ ἴσου ίκανοὶ και πρὸς άμυναν και πρὸς έπίθεσιν. Ὁ πόλεμος έσται λοιπὸν, καθ' ὅλα τὰ φαινόμενα, αίματηρὸς και μακροχρόνιος: οὕτω δὲ ἡ Θεία πρόνοια παρέχει και αὔθις νέαν προθεσμίαν σωτηρίας εἰς τήν άσυνετοῦσαν Ἑλλάδα!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—ο—

ΜΗΧΑΝΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος λαμβάνω τήν τιμήν ν' αναγγείλω εἰς τὸ κοινὸν ὅτι παρ' έμοὶ εὑρίσκονται και πωλοῦνται εἰς συγκαταβατικὰς τιμὰς τὰ κατωτέρω εἶδη μηχανῶν ραπτικῆς τῶν σπουδαιότερων έν Ἀγγλία και Ἀμερικῆ κατασκευαστῶν, ἤτοι Μηχαναὶ διά παντοίαν τέχνην και έργασίαν, κινούμεναι διά ποδὸς Χόβε, Σίνγκερ, Βέλερ-Βιλσον, Κρόβερ, Πάκερ, Μέδιουμ, Rot-fut Croth με έμβολον δι' ὑποδηματοΓειούς, Μηχαναὶ κινούμεναι διά χειρὸς πορμάνια, Λίγκολν, Ἐξτρές, Νάυλορ, Νέα Χόβε, Σουπέριορ δύο εἰδῶν, Βικτωρίας και Βάντσερ.

Οἱ έπιθυμοῦντες ν' άποκτήσωσι τοιαύτας δύνανται νά ἴδωσιν αὐτάς εκτεθειμένως εἰς τὸ κατάστημά μου, κείμενον πλησίον τοῦ ταχυδρομείου.

ΙΩ. ΡΟΣΕΝΠΛΟΥΜ

Ἐποδηματοποιός.

Μαθητῆς τῆς Δ' τάξεως τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ παραδόσεις ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

Διδάσκαλος τῆς Ἰταλικῆς και Γερμανικῆς ζητεῖ παραδόσεις ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖον μας ὃ αὐτός μεταφράζει εκ τῶν άνωτέρω γλωσσῶν ὡς και εκ τῆς Ἰσπανικῆς και Γαλλικῆς ὅποια δήποτε χειρόγραφα.

Διδάσκαλος τῆς διπλογραφίας ζητεῖ παραδόσεις ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΠΙΣΤΟΛΙΑ

κοινά, βελονωτά, ὡς και τοῦ σιατήματος Le fauché, μετά τῶν σφαιρῶν και γομώσεων αὐτῶν πωλοῦνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ εἰς συμφερούσας τιμὰς.

Ἐπίσης παρὰ τῷ ἰδίῳ πωλοῦνται **ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΚΡΝΗΓΕΤΙΚΑ** διαφόρων εἰδῶν.

Ὁ κ. Ι. Κ. ΧΟΥΜΗΣ προμηθευθεὶς εκ Εὐρώπης πωλεῖ εἰς εὐθηνότατας τιμὰς.

ΟΜΜΑΤΟΥΡΑΛΙΑ ΧΡΩΜΑΤΙΣΤΑ (Pince-nez fumés) και Ὀμβρέλλας θερινὰς μεταξωτάς, εκ ἄλμπαγα και βαμβακεράς.

ΑΠΟΘΗΚΗ

ένοικιάζεται, ἢ διεύθυνσις εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἢ εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Ι. Κ. ΧΟΥΜΗ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΑΜΠΑΝΗ.